Ч. 98. Середа 15 (2) мая 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в п. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Положене на Угорщині. — Справа отвореня Дарданелів. — Вибори у Франциї.

Угорский президент міністрів др. Люкач відвідав вчера о 11-ій годині перед полуднем посла Юста і нараджував ся з ним півтора години. По скінченій нараді заявив Юст, що переговорів ще цілковито не полагоджено, хоч дуже мало є надії на успішне полагоджене, тим більше, що президент міністрів не хоче робити ніяких уступок.

Юст переговорював з черги з віцепрезидентами свого сторонництва Людвиком Гольльо і Белею Фельдашем.

Люкач прибуде з міністром гонведів Ґазаем нині знов на нараду з Юстом, котрий їх прийме в присутности обох віцепрезидентів своєї партиї.

Юст заявив дневникарям, що міністер Люкач обговорював з ним справу провізоричного полагодженя войскового предложеня, по мисли котрого жадано би на сей рік 135.000 рекрута. Остаточне полагодженє після гадки Люкача послідує аж тоді, коли буде полагоджене насамперед предложене о підвисшеню континґенту рекрутів.

Замкнене Дарданелів, що спричинює величезні страти міжнародній торговли, тревае вже місяць. Під напором чужих держав, головно Росиї, Порта обіцяла отворити пролив в найкоротшім часі, однак поки-що забирає ся турецке правительство дуже поволи до здійсненя обіцянки. Зачувати навіть, що Туреччина не отворить Дарданелів так довго, поки не будуть усунені причини, які спричинили єї заряджене. Про скоре отворене Дарданелів належить сумнівати ся також тому, що Італія зовсім не зраджує охоти усунути воєнну фльоту з Еґейского моря.

Між тим Росия поносить чимраз більші страти. Замкнене Дарданелів відрізало Росию від инших частий моря, які становлять головне поле російскої торговлї. Щоби зрозуміти страти російских торговельних кругів, вистане згадати, що цілий вивіз збіжа з України, цілковито застановлено, а в самім Николаєві задержано 3 міліонів пудів збіжа. Скількість всіх задержаних запасів збіжа в чорноморских пристанях виносить около 2 міліярди пудів. Накопичені збіжеві запаси годі продавати ізза знижки цін, яка саме проявляє ся. В Екатеринодарі устали всякі закупи збіжа, а відношене банків дуже повздержливе; то проявляє ся значучо на місцевім ринку. В Одесі, Мариямполи і Николаєві потерпіли також корабельні товариства, експортові та імпортові фірми, а також і фабрики, що переробляють сирівцї. Через те, що кораблї не відходять, застановлено цілковито вивіз з полуднево російских портів. Коли така ситуация потреває дальше, то викличе тяжку кризу в торговли.

Замкнене Дарданелів спричинило також страти в спіритусовім промислї. Через застановлене експорту, ціни спіритусу на внутрішнім російскім ринку мусіли упасти. Не менші страти поносить також цукровий промисл. Російский цукор вивозить ся двома дорогами за границю: Балтийским морем та Чорним. Ся послідна дорога однак дешевша ізза теперішних тарифових условин — і тому головний експорт цукру ішов сею дорогою. Тепер вивіз цукру мусить відбувати ся дорожшою дорогою. Наслідком того упали також ціни цукру.

З огляду на ті великаньскі страти звернули ся російскі торговельні круги до свого правительства з жаданем, щоби оно виступило енерґічно против Туреччини, та постарало ся о скоре отворене Дарданелів.

Передвчера відбули ся в цілій Франциї тіснійші вибори до міских рад. Париска міиска рада складає ся після оногдашних виборів: з 10 консерватистів, 10 лїбералів, 17 проґресистів і незалежних, 5 републиканців, 14 радикалів і социялїстів радикальних, 9 независимих социялїстів і 15 з'єдинених социялїстів.

Міністер внутр. справ оголошує статистику тіснійших виборів до громадских рад в цілій Франциї. Социялїсти утратили більшість в двох містах, проґресисти в 7 містах, консер-

Виграна.

(З французского — Т. Л. Дурліяка).

— Купи-но менї льос на льотерию! Принесеш мені его, коли прийдеш на снідане в неділю: зверну тобі тоді гроші...

Коли виграє! — докинула в гадці скупа тїтка, числячи вже з гори на ніжність чувств свого сестрінця, котрий певно не сьмів би упоминатись о зворот ціни льосу, коли би той не вийшов при тягненю.

Норберт похилив ся з легким усьміхом, догадуючи ся підступу, котрий его не обманув. Але жінка его, менше вирозуміла для тїтки-скупарки з трудностию здержала ознаки невдоволеня.

*

— Лише одного льосу жадаєте?... То вже послїдні. Незабаром тягнене...

— Прошу лиш о один—то на порученє...

Дизя шепнула до уха мужеви:

— Возьми ще один для нас...

— Не варто. Не маю щастя!

— Позволь, я виберу...

— Шкода пятьох франків на страчене....

— Але я тебе прошу.

Норберт не зумів оперти ся Дизї і здвигаючи раменами, кинув на стіл другу пятифранківку, між тим як его молода жінка з дуже поважним видом ховала два льоси в дві окремі переділки портфелю свого мужа.

— Не можна їх помішати — сказала сьміючи ся — льос тїтки не приніс би нам щастя...

І вернувши до дому, вложила їх в дві окремі куверти і сховала до свого бюрка.

*

— Урядова листа виграних льосів! — кликано на улици.

— Побіжи Норберте, купи ту лїсту!... Колиб ми так виграли....

Лише що вернувши утомлений з бюра, радо був би не рушав ся з місця і не потребуючи знов переходити пятьох поверхів, був би спокійно з'їв обід. Але в очах жінки вичитав тільки неспокою, що встав від стола, відложив серветку і сейчас збіг на долину.

— Число: 0,706.580... Даю слово, то наш!

— На жаль, не наш, то льос тїтки! Наше число є: 0,706.581...

Тїтка виграла сто тисяч франків — а они нічо!

— А того вже за богато! — скрикнула Дизя в розпуці — длячого она, а не ми?

Звичайне недїльне снідане у тїтки відложила она на тиждень, отже й льос полишив ся на своїм місци в куверті.

— Нині вже й так не підеш на почту— замітила Дизя. — Вишлеш его завтра, ідучи до бюра, ходи на обід.

— Добре.

Обід минув серед мовчаня; Норберт і Дизя ледве дещо могли проковтнути. Божок Плюто переходячи побіч них так близько, зморозив їх веселість, відобрав апетит.

— Було би то мені о много рівнодушнійше, коли би хто инший виграв! — відозвала ся бідна Дизя, відтручуючи таріль.

— Но, може чей дасть який подарунок нашому Степанкови...

— Она! Що знов? Напевно побільшить тим свою дожизненну ренту і конець!

— Га, має до того право.

— Право, право!... Атже не заплатила тобі навіть ще за той льос.

— Будь спокійна, заплатить.

— Ну, а коли-б ти був єї порученя не виповнив?

— Але я виповнив, моя дорога... і повинен був на тім скінчити. Тепер мала би ти менше жалю.

— То правда. На саму ту гадку кажу ся зі злости.

— Отже не думай вже о тім і положи спати Степанка.

Степанко уложений в ліжочку, одержав сим разом лиш на борзї поцілунок від матери, по чім Дизя вернула знов до мужа, занятого читанем.

— Чи є що нового?

— Важного нічо... Міністерство має олово в крилах, але мимо того лїтає... Га в полїтиці

вмтисти в однім місті; здобули більшість радикали і социялісти в двох містах, републиканці в 8 містах.

Новинки.

Львів, 14 мая 1912.

— **Відзначенє.** Командант I к рпуса в Кракові ,ен. бар. Вайґль одержав з нагоди перенесеня его в стан спочинку ордер Зелізної корони I кляси.

— **Май дуріє.** Вчера писали ми: „В стані воздуха настала зміна“, а нині мусіли би ті слова хиба знов повторити з тим додатком, що коли вчера нараз зробило ся незвичайно тепло, то нині противно знов постуденіло. З вчерашної теплоти 22 степенів около полудня зробило ся нині ледви 10 степенів, а досьвіта було таки так холодно, що не богато бракувало а був би настав навіть приморозок. Може то й не дивниця, бо якраз перебуваємо критичні дні, на котрі припадає трох т. зв. ледових сьвятих або як їх Німці називають „айзменерів — Eismänner: Серватій, Боніфатий і Панкратій. Почавши від завтра повинно би вже бути постійно тепло.

Яка велика зміна настала в послідних днях в температурі східної а західної Европи, видко з того, що підчас коли з глубини Росиї доносять про великі сніги і морози, то з Відня знов наспіла вість що там від неділї панує велика спека. Вчера показував термометр 34 степенів тепла в тіни. Так само з Льондону, Парижа і Мадриду доносять про страшенну спеку.

З Брукселї доносять: В неділю лютила ся тут сильна буря, котра наробила значної шкоди в проводах телефонїчних і телеґрафічних. Нині знов наспіла з Кракова така вість: В Щуровій бржеского повіта лютила ся вчера над раном сильна буря сполучена з воздушною трубою. В Щуровій і Рябовій позривав вихор дахи з многих домів а кількадесять хат і стоділ таки зовсім розніс. Та й в сусідних селах вихор наробив страшенної шкоди. В Щуровій змела буря тамошному війтови новісеньку стайню виставлену коштом 2000 К.

— **Бурса сьв. Івана Крестителя** Дрогобичи оголошує конкурс в цїли замішеня 24 опорожнених місць для питомців на р. шк. 1912/13. Принятими будуть ученики ґімназиясти. Близші інформациї у Вп. Настоятельства бурси в Дрогобичи, ул. сьв. Івана 22.

— **Крадежі і арештованя.** Оногди вечером вломив ся невислїджений доси злодій до мешканя п. Елїяша при ул. Курковій і вкрав одіне та дорогоцїнности загальної вартости звиш 4000 К. — Полїция арештувала оногди небезпечних злодіїв, а то 20-лїтного А. Лепчиньского б. помічника торговельного з Тарнова і 19-лїтн. був. помічн. торг. Ст. Боссовского. Зловлено їх в хвили коли добували ся до мешканя п. Візерів при ул. Коперника ч. 42. Ревізия переведена в мешканю тих злодіїв, за котрими полїция вже від давна слїдила, викрила богато дорогоцїнностий, одягів, посудин і т. п.

† **Померли:** Др. Андронїк Могильницкий, адвокат в Долинї, б. посол до кр. сойму, помер дня 11 с. м. в Долинї. Покійник був сином поета і б. посла до парляменту Ант. Могильницкого і уродив ся в Бабчи в 1855. — О. Гавриїл Крижановский, гр. кат. крилошанин львівскої капітули, сьвященик-ювилят і б. посол до сойму і ради державної помер дня 12 с. м. в 75 р. житя.

— **Місионарі до Німеччини.** Після оголошеня в Аеп. Відомостях, вишле Митрополичий Ординарият сего року по дни 15 мая чотирох місионарів до наших робітників в Німеччинї. Товариство сьв. Рафаїла для охорони руских еміґрантів засягнувши інформациї, подає в тій справі до відома, що зголосивші ся сьвященики, парохи, чи сотрудники, котрі мали би охоту виїхати на ту місию, дістануть від Митрополичого Ординарияту відпустку на шість тижднів і кошти дороги. Від Тов-а сьв. Рафаїла дістануть знов до сего найточнїйші інформациї. З огляду на велику потребу і поспіх, сподїємо ся, що для духового добра наших робітників в Німеччині зголосять ся відповідні Місионарі і ще в маю виїдуть на їх душпастироване. — *З руского Товариства сьв. Рафаїла у Львові, ул. Коперника ч. 36.*

— **Рускі реферати на Евхаристичнім конґресі у Відни.** Вступна промова: Завіщанє Господне, его принятє, розповсюдненє і оборона. 1) Послїдованє Евхаристиї в гр. кат, обрядї. 2) Дбанє сьвященика про НС. Евхаристию, (церковна окраса, причет). 3) Вихованє молодіжи, а часте сьв. Причастіє. 4) Значінє Тайни Покаяня і Евхаристиї в житю християнина. 5) Богослови і опіка над молодіжию. 6) НС. Евхаристия і педаґоґіка. 7) Душпастирске значінє пісень евхаристичних і пісень при Службі Божій. 8) Реформа родин через НС. Евхаристию. 9) Поміч женщин в душпастирскій службі (наука катехізиу, вчасна поміч для умираючих, домашна поміч для хорих, місиї на зелїзних двірцях). 10) Душпастирство по великих містах (проповідь як часть Служби Божої, дбанє о порядок богослужень). 11) Історня переховання НС. Тайн в грецкім обрядї. 12) Потреба конкордациї грецкого і латиньского обряду. 13) Сьв. Йоан Златоустий як учитель Евхаристиї. 14) Через НС. Евхаристию до злуки церков. 15) Найновійша фаза питаня про епіклезу. 16) Пресьв. Евхаристия в історнї унії. 17) Житє в товариствах і Пресьв. Евхаристия. Кінцеві промови: Царина краси і Пресьв. Евхаристия; НС. Евхаристия і будучність Церкви.

— **Для Долинщини.** Вступні і приваті іспити до I. і II. кляси ґімназияльної в Долинї коло Стрия будуть відбувати ся в днях 2, 3 і 4 липня, однак зголосити ся належить найпізнїйше 1 липня в канцеляриї Дирекциї та

не можна мати надто чутливої совісти.

— Так, так, не треба бути надто совістним.

Залягло коротке мовчанє. Але Дизя зібрала ся вкінци на відвагу і не глядячи на мужа, кинула питанє:

— Скажи-но менї, Норберте, чи ти зовсім певний, що... що... не помиляєш ся що до власности тих льосів?

— Знаєш сама добре, що не помиляю ся.

— Я того зовсім не знаю... Ти кажеш, що саме той льос належить до тітки... Длячого?

— Длятого, що ми его насамперед купили для неї, а доперва другий з черги для нас.

— Ти міг легко помішати...

— То неможливе. Атже ти сама вложила їх окремо.

— Дивна річ! Я була би присягла, що іменно наш мав число: 0,706.580.

— Ти не присягала би так, колиб був тамтой виграв.

— Алеж остаточно, мій Норберте, похибка не є надзвичайною річию... часом лучаєсь тобі помилити ся навіть в бюрі...

— Нїколи на мою користь.

Дизя побоюючись обидити мужа замовкла, віддаючись цїла про око своїй роботї. Але еї головка працювала.

Вскорі відложила роботу і сїла при мужу.

— Не гнїваєш ся на мене, що? — спитала примилюючись.

— Алеж нї, люба! Сам жалїю дуже над твоїм розчарованем, щож однак дїяти?

— А може все таки найшовсь би який спосіб...

— Аби задержати льос тітки?.. То була би проста крадїж...

— Ох, яке погане слово!

— Сама річ була би ще поганїйша і справдї дивую ся, що можеш хоч на хвилю думати...

— Алеж я не думаю о тім зовсім... Ти мене не розумів, я не то хотїла сказати...

— Отже що?

— О, вже гнїваєш ся! Говориш так остро.

— А ти вже зачинаєш плакати! Но, но, моя дорога, скажи... Я певно не відкинув би честного способу, колиб такий був.

— Мій Боже! Менї видає ся то зовсім честним... ти купив два льоси, для тітки і для нас — один з них виграв — отже подїлїм виграну!

— Так... то була би гадка... до принятя, коли би ми були певні, що зробили би так само в противнім случаю, то є, коли би виграна упала на наш льос... А то не видає ся менї імовірним.

— А однако... не було би нечестне...

— На кождий случай було би не відповідне... Знаєш що, моя ти люба, не силуй ся дармо на вигадки, які не годять ся з твоєю честнотою...

Дизя насупила ся, відвернула голову і під покришкою, що болить еї голова пійшла спати — не попращавши ся.

Ніч мала неспокійну.

Бідна! Норберт розумів еї добре, оправдував. Житє мали досить тяжке і мимо своеї веселої вдачі, мимо твердости, з якою зносила малі прикрости, нераз більше дїймаючі від великих, Дизя часом тяжко зітхала при зусилях над удержанем рівноваги в надто скупім буджетї. Не була до того досить здорова, сеї зими кашляла більше як звичайно, а їх бідний хлопчик як инакше виглядав би, колиб они могли мати приміром малий домок на передмістю, в лїпшім воздуеї... Ах, судьба справдї не була справедлива.

*

Норберт встав рано дуже пригноблений. Дизя ще спала, або удавала, що спить. Він скоро одагнув ся і тихо взяв куверту з льосом тітки та вийшов до міста.

Вернув на снїданє, більше як звичайно задуманий, говорив мало, їв без апетиту.

Дизя глядїла на него з непокоєм.

— Вже ідеш? І так не поцїлувавши мене навіть? — спитала, видячи, що він сейчас по снїданю взяв капелюх і пустив ся до дверий. Норберт воркнув кілька слів оправданя, поцїлував жінку в чоло в розсїяню.

— Норберте... — шепнула она тихонько — Норберте, ти хиба не...

Не докінчила і поспішно відійшла налякана его хмарним видом лиця. А полишившись сама, сердечно розплакала ся.

Початок обіду був також понурий. Коли подано печеню, озвав ся дзвінок в переднїй комнатї. Принесено лист до Норберта.

— Відповідь тітки — сказав він розпечатаючи.

— Отже ти відослав їй льос? — спитала Дизя дрожачим голосом.

— Очивидно — відповів сухо.

А Дизя аж скрикнула з радости, кидаючи ся на шию мужеви.

— Мій дорогий, найлюбійший! — говорила — як то добре! Я вже так бояла ся... так бояла ся. Вчера була я така погана і бачила, який ти був пригноблений.

— Отже ти гадала?

— Нї, нї! Я була шалена! Чиж такий честний чоловік як ти, може подати ся перед дурним говоренєм такої як я глупої гуски?.. Прости менї і поцїлуй...

— Отже ти годиш ся зі мною?

— Чи годжу ся? Очивидно! Атже инакше не моглиб ми собі поглянути в очи.

— І не жаль тобі тих гроший?

— Колиб менї їх навіть даровано, я не приймила би...

— О то можеш бути спокійна. Нїхто їх тобі не дарує — засьміяв ся Норберт, розвиваючи лист тітки.

Лист був короткий і звучав:

„Любий сестрінче! Дивую ся, що ти взяв поважно то, що я говорила жартом. Чейже знаєш, що не люблю викидати гроший крізь вікно, а всякі льотериї уважаю силькою на дурних. Впрочім в ніякім случаю не моглаб я приймити тепер льосу, котрий ти ізза простої вічливости повинен був відослати менї перед тягненєм, бож очевидна річ, колиб льос був добрий, був би ти его задержав.

Помимо то здоровлю тебе сердечно“.

В серединї куверти був приліплений той славний льос!

Супротив того всі вигляди упадали. Норберт і Дизя обіймили ся майже плачучи з радости.

Але тітка-скупарка не могла їм того простити до кінця житя.

зложити приписану вписову таксу, яка зістане звернена, коли би вступний іспит до I. кл. випав недостаточно. Ученики, що в тім реченци перепали при вступних іспитах в ц. к. державних польских ґімназиях задля незнаня викладної мови, можуть наворотно здавати вступний іспит до I. кляси в Доливі. Близші інформациї дотично такси та місячної оплати уділяє устно канцелярия Дирекциї. — Др. М. Пачовский.

— **Також артист.** Львів хоче конче дорівнати великим містам европейским і як там так і тут намножилось повно т. зв. кабаретів і тінґель-танґлів, модних шинків, обчислених на то, щоби легкодушній публиці, у котрої хоч би лиш случайно знайшло ся трохи гроша в кишени, піддавати всілякого рода забави і в той спосіб витягати послідний гріш від неї. Отже в однім з таких кабаретів при ул. Млинарскій виступав „артист“ Броніслав Броніковский і своїми співами та дотепами забавляв публику і сам ся бавив. Пізнійше зробив ся з него „редактор“ і видавав ґазетку під заголовком „Кабарет“, при помочи котрої старав ся натягати всіляких купців і властителів каварень та шинків. Отже один з так натяганих властитель каварні „Банзай“, Фляйшман, не дав ся натягнути на 200 кор. і зробив донесене до поліциї. Поліция завізвала „артиста“ до себе і пригадала собі, що той Броніслав Броніковский то поправді якийсь Мошко чи Іцик Фоґельзинґер. Але „артист“ виступав так сьміло і з такою певностию, що переслухуючий его комісар вже сам собі не вірив і длятого казав принести поліцийні акти, з котрих би можна дізнати ся, чим той „артист“ був давнійше і як поправді називає ся. Заким однак висланий по акти аґент вернув, заалярмовано поліцию, що десь горить. Комісар тоді вийшов на хвильку, забувши віддати артиста під надзір поліцияна, а „артист“ пішов зовсім сьміло і собі за ним та доказав тої штуки, що небавком щез без сліду. Коли комісар вернув і переглянув акти, переконав ся, що „артист“ Фоґельзинґер то нотований злодій, котрий вже цілий рік сидів в криміналі і мав навіть заказаний побут у Львові.

— **Убийства і самоубийства.** З Винник доносять: Слуга канцеляриї тутешного нотаря п. Левицкого, Іван Дацко, стрілив оногди чотири рази в убийчім намірі до служниці Скурківної у тогож самого нотаря і зранив єї так тяжко, що нема надії удержати єї при житю. Дацко допустив ся сего злочину з причини, що Скурківна не відчувала взаїмности для его любовних залицянок, бо знайшла собі иншого, якогось челядника столярского. Дацко скористав з того, що пп. Левицкі вийшли з дому, відводячи гостий на зелізницю, і вже тоді хотів напасти на Скурківну, але она замкнула ся. Коли же вернули і полягали спати, Дацко став добивати ся до кухні. П. Левицкий вчувши то, вийшов, нагаиьбив его і вигнав. Дацко тоді із злости зайшов до канцеляриї, поломив там машину до писаня і знищив урядженє канцелярийне. На другий день рано нотар побачивши шкоду, хотів Дацка віддати жандармериї, але его вже не можна було знайти. Коли же вечером того дня Скурківна ішла до коров, Дацко укритий в стайни, відхилив двері і стрілив до неї три рази. Дві кулі поцілили єї в лице, а третя застрягла в плечи. Скурківна мала ще на стілько сили, що уйшла кільканайцять кроків, а Дацко тоді стрілив ще четвертий раз до неї. Нещасливу відвезено опісля в непритомнім стані до шпиталю у Львові, а Дацко ще і волочив ся якийсь час, аж остаточно прийшов до Львова і тут сам зголосив ся до прокураториї. — В домі при ул. Курковій ч. 2 застрілив ся оногди вечером субєкт торговельний Н. Беняшевский. Тяжко раненого відвезено до шпиталю, де він в ночи внаслідок рани з бравнінґа в лівім виску помер. Кажуть однак, що то був лиш нещасливий случай, спричинений неосторожностию.

Телеґрами.

Відень 14 мая. Палата послів по промовах ґенеральних бесідників Лісевича і Офнера ухвалила новелю до закона карного.

Константинополь 14 мая. Около 50 італіяньских рибаків, моряків і пільотів взятих в Смирні до неволі випущено на волю.

Константинополь 14 мая. Із Смирни доносять, що Італіянці обсадили острови Лерос і Калімнос.

Константинополь 14 мая. Дня 8 с. м. Турки і Араби заатакували коло Дерни дві італіяньскі компанії. По стороні італіяньскій погибло 16 людий, 3 було ранених.

Льондон 14 мая. Летун Фішер, котрий з Американцем Мазоном підняв ся у воздух, спав коло Брукленд. Оба забили ся.

Християнія 14 мая. Представителі трох держав, котрі взяли участь в конференциї в справі Шпіцберґів, т. є.: Норвеґії, Швеции і Росиї, ухвалили конвенцию на 18 літ, після котрої Шпіцберґи признано неутральною областию, приступною для всіх держав в цілях наукових і господарских.

Константинополь 14 мая. „Таній“ потверджує, що усунено вже всі міни в Дарданелях. Для осторожности власти вишлють якийсь старий корабель через вузкий пролив а найпізнійше завтра переїзд для кораблів буде отвертий.

Надіслане.

— **Рускі диктати до шкільної і приватної науки.** На підставі правописних правил зладив і методичними вказівками доповнив Йосиф Танчаковский, учитель школи ім. Шашкевича. Друге поправлене і розширене виданє. — Ціна 80 сот. і 5 сот. на опаску почтову. —

Рух поїздів зелізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні означені **грубим друком**. Години нічні від 6·00 вечером до 5·59 рано означені підчеркненєм чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12**·35, 3·40, **8**·22, 8·35, **2**·05 §), **2**·45, 3·45 *) 5·46 †), 6·05, **7**·00, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §**2**·16, **2**·27, 2·50†), 8·40, 11·13.
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: **2**·50, 6·10, **9**·15, 9·37, **2**·25, 3·05*), 6·28 †), 7·58•), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї. •) до Ходорова кождого попередного дня перед неділею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 16/6 до 8/9 включно лише в неділю і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.

До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35 *)
*) до Рави рускої (лише в неділї).

До Яворова: 8·40, 5·45.

До Підгаєць: 5·55, 4·53.

До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче“:

До Підволочиск: 6·25, 10·55, **2**·29 *), **2**·42, 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова **2**·22, 5·45, 7·25, **8**·50, 10·05, 1·10*), **1**·30, **2**·00§), 5·40, 7·25†), **8**·25, 9·50
*) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/6 до 30/9 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, **1**·50§), **2**·15, 5·30, 10·30, 10·48†)
†) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: **12**·05, 5·15§), 5·45†), 7·40, 10·25*), **1**·55, 5·52, **6**·26, 9·34
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слідуючого дня по неділи і сьвяті.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в неділї і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30

Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57

З Яворова: 8·12, 4·20

З Підгаєць: 11·10, 10·20

Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче“:

З Підволочись: 7·01, 11·11, **1**·36*), **2**·00, 5·10, 10·12, 10·31†)
†) з Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підгаєць: 7·26*), 10·49, 6·29*), 10·01, 12·00§)
*) з Винник, §) з Винник лише в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 7·08*), 10·31, 6·11*), 9·41, 11·43§)
*) з Винник, §) з Винник в суботу і нед.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, (під зарядом І. Надопада) у Львові. Телефона ч. 527.